

2

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA



URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

51005

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 25.III.1965 (P 108 083)

Pierwszeństwo:

Opublikowano: 10.III.1966

Kl. 37d, 33/01

37d, 13/12
MKP E 04 f 13/12

UKD-BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórca wynalazku: Stanisław Sztajerwald

Właściciel patentu: Biuro Studiów i Projektów Konstrukcji Stalowych
„Mostostal”, Warszawa (Polska)

Konstrukcja okładziny elewacyjnej

1

Przedmiotem wynalazku jest konstrukcja okładziny elewacyjnej ścian budynku, zawierająca okładzinowe blachy zwłaszcza aluminiowe.

Stosowane dotychczas okładziny ściennie wykonywane są z naturalnego lub sztucznego kamienia, szkła lub blach stalowych emaliowanych, lub chromowanych, oraz z aluminium.

Okładziny kamienne i szklane są ciężkie i pracochłonne w wykonaniu, okładziny z blach są względnie lekkie, jednakże kosztowne ze względu na konieczność zapewnienia dostatecznej sztywności przez nadanie im odpowiedniej grubości. Nowe korzystne rozwiązania w tej dziedzinie można osiągnąć przez stosowanie odpowiednio usztywnionych cienkich blach aluminiowych, które ograniczając zużycie materiału nie wymagają specjalnej obróbki w celu otrzymania estetycznej faktury powierzchni.

Okładzina według wynalazku składa się z cienkich blach aluminiowych o niedużej szerokości, zagiętych na bokach równoległych do wysokości budynku.

Do budynku przymocowane są pionowe aluminiowe profile korytkowe, w których zaciska się zagięcia blach za pomocą korków neoprenowych, osiągając w ten sposób nie tylko zamocowanie bocznych krawędzi blach, ale również ich silne naciągnięcie.

Pionowe profile korytkowe przymocowane są za pomocą specjalnych uchwytów do poziomych szyn

2

aluminiowych, opasujących budynek i przymocowanych do jego ścian.

Tego rodzaju konstrukcja daje w efekcie okładzinę lekką, o estetycznej fakturze, łatwym i niepracochłonnym montażu, małym zużyciu materiału i o należytej odporności antykorozyjnej. Przedmiot wynalazku przedstawiono przykładowo na rysunkach, na których fig. 1 przedstawia przekrój poziomy przez ścianę budynku wraz z okładziną aluminiową i utrzymującym ją szkieletem, fig. 2 — widok blach okładzinowych od strony zewnętrznej budynku z zaznaczeniem szyn poziomych, fig. 3 — przekrój pionowy przez ścianę budynku i okładzinę ze wskazaniem szczegółu przymocowania do ściany szyn poziomych, opasujących budynek, fig. 4 — przekrój poziomy przez ścianę i okładzinę ze wskazaniem szyn poziomych i szczegółu przymocowania pionowych profili korytkowych i zamocowanych w nich blach okładzinowych, fig. 5 do fig. 14 przedstawiają w widoku aksonometrycznym szczegóły konstrukcji okładzinowej, a mianowicie: fig. 5 — blachy okładzinowe, fig. 6 — wkładkę neoprenową, fig. 7 — profil pionowy korytkowy, fig. 8 — nakrętka śruby, przymocowującej łapki, dociskające profil pionowy, do szyny poziomej, fig. 9 — łapkę górną, fig. 10 — łapkę dolną, fig. 11 — śrubę dociskającą łapki do szyny poziomej, fig. 12 — szynę poziomą, z otworem podłużnym, przymocowaną do ściany, fig. 13 — szynę poziomą z wkrętami, przymocowującymi ją do

wsporników, przyspawanych do kotew osadzonych w powierzchni ściany, fig. 14 — wspornik z podstawką prostokątną, umocowaną w ścianie.

Do ściany budynku, wykonanej na przykład z bloków z betonu komórkowego, przymocowane są prostokątne blachy 1 za pomocą kotew 2 wpuszczonych w mur.

Do blach przyspawane są wsporniki 3 z taśmy blaszanej z nagwintowanymi otworami na kryte wkręty 4. Pozioma szyna aluminiowa 5 przymocowana jest do wsporników 3 za pomocą wkrętów 4.

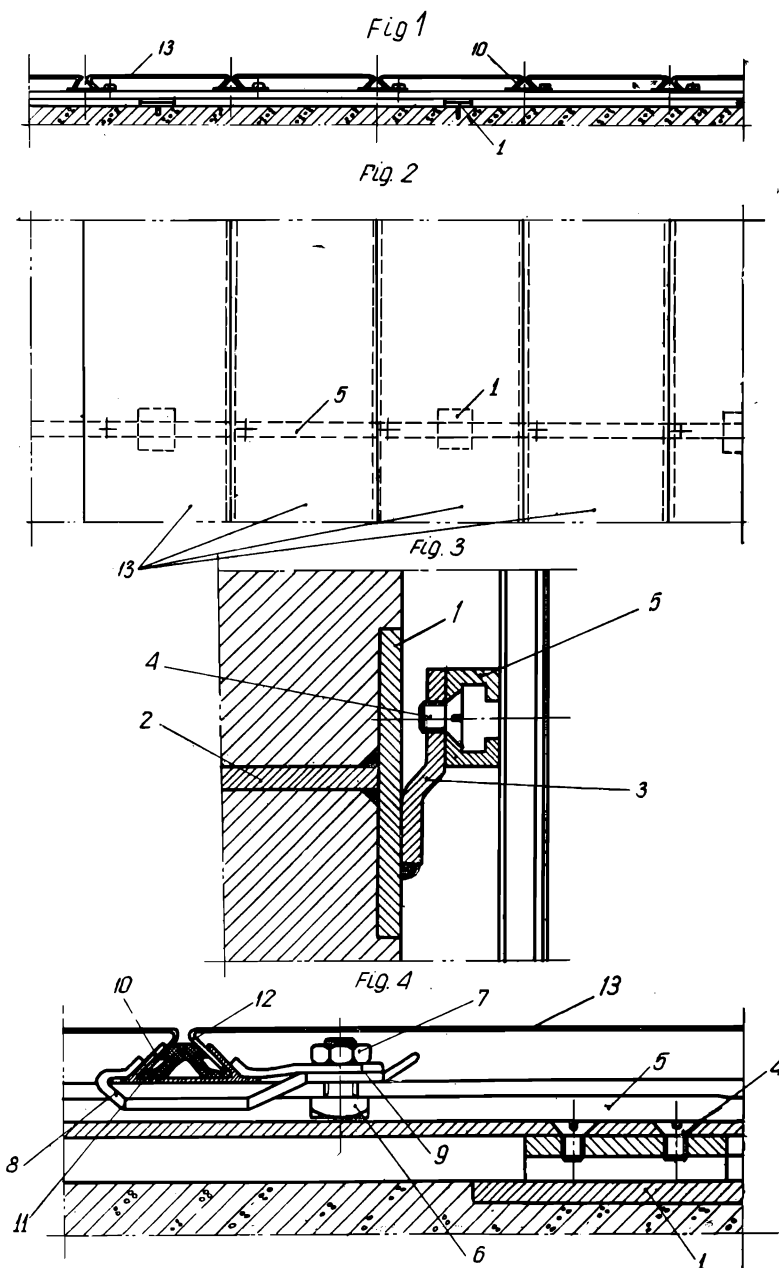
Przekrój poprzeczny szyny 5 ma kształt zewnętrzny prostokąta a wewnątrz podłużne wyżłobienie o przekroju poprzecznym w kształcie dużej litery „T”. Wyżłobienie to służy do osadzenia płaskiego łba 6 śruby 7, która przymocowuje do szyn 5 dwie łapki, dolną 8 i górną 9.

Łapki te przymocowują pionowy profil korytkowy 10 wraz z wkładką neoprenową 11 do szyny 5. Między wkładką neoprenową 11 i ścianką profilu korytkowego 10 osadza się zagięty brzeg 12 okładziny aluminiowej 13. Kolejność montażu okładzin jest następująca:

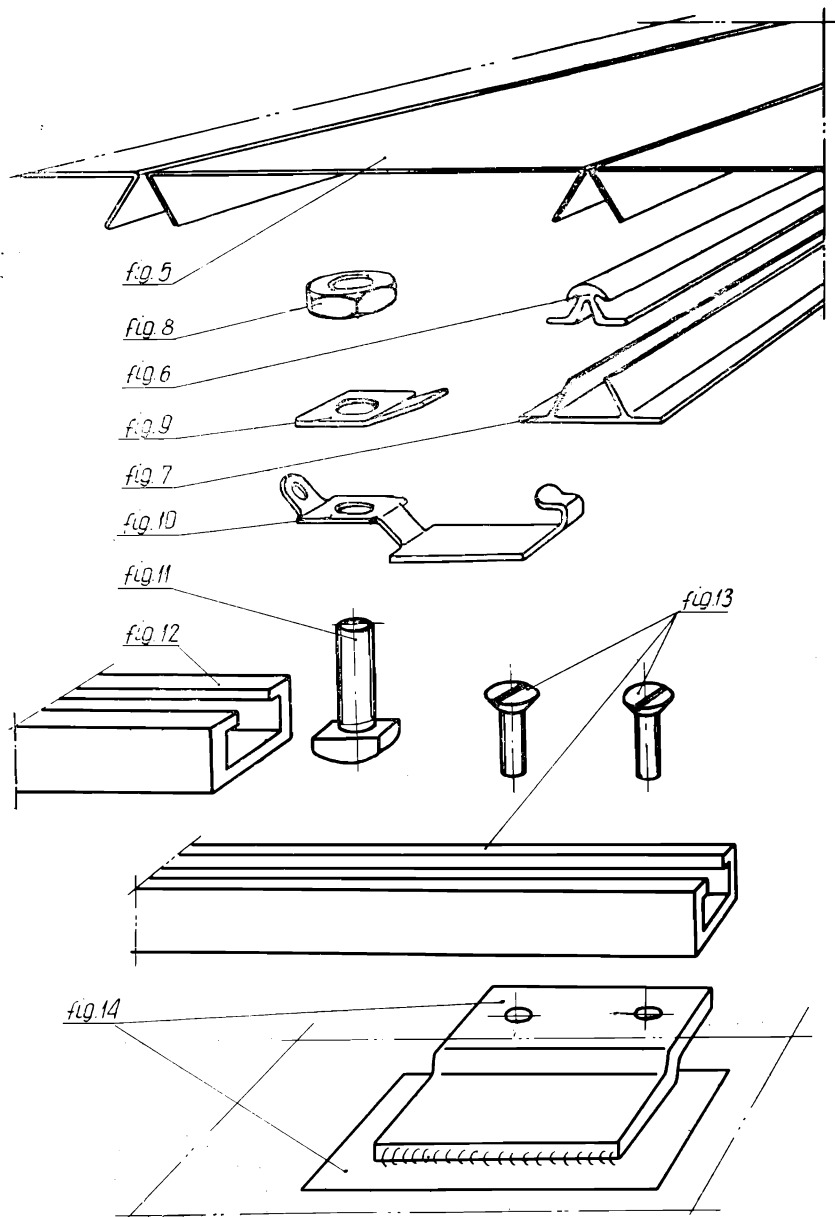
- przymocowanie do ścian budynku płytek prostokątnych 1 ze wspornikami 3 na wkręty 4 mocujące szyny poziome 5,
- przymocowanie szyn poziomych 5 z podłużnymi wyżłobieniami na śruby 6, które mogą być przesuwane w wyżłobieniu w kierunku poziomym,
- przymocowanie do szyny 5 łapek 8 i 9 przytrzymujących pionowy profil korytkowy 10 z włożoną wkładką neoprenową 11,
- osadzenie blach okładzinowych 13.

Zastrzeżenia patentowe

1. Konstrukcja okładziny elewacyjnej, **znamienna tym**, że zawiera blachy okładzinowe (13) zaopatrzone w pionowe obrzeża, które są osadzone w pionowych profilach korytkowych (10), przymocowanych z kolei do poziomych przyściennych szyn metalowych (5) za pomocą dwóch łapek (8, 9) zaciskających od zewnątrz profil korytkowy (10).
2. Konstrukcja według zastrz. 1, **znamienna tym**, że brzegi blach okładzinowych (12) osadzone w pionowych profilach korytkowych (10), są dociśnięte do wewnętrznych boków tych profili za pomocą wkładki (11) z elastycznego materiału.
3. Konstrukcja według zastrz. 1 i 2, **znamienna tym**, że pozioma szyna metalowa (5), przymocowana do ściany, posiada podłużne wyżłobienie o przekroju poprzecznym w kształcie dużej litery T.
4. Konstrukcja według zastrz. 1, 2 i 3, **znamienna tym**, że pionowy profil korytkowy (10) przymocowany jest do poziomej szyny (5) za pomocą dwóch łapek blaszanych, z których wewnętrzna (8) wchodzi swą płaską częścią w podłużne wyżłobienie szyny poziomej (5) i wystającym zagiętym końcem dociska do szyny (5) profil korytkowy (10) z jednej strony, a zewnętrzna łapka (9) dociska do szyny (5) pionowy profil korytkowy (10) z drugiej strony, przy czym obydwie łapki, przymocowane są do poziomej szyny za pomocą śruby (7), której łeb (6) osadzony jest w podłużnym wyżłobieniu tej szyny.



51005



BIBLIOTEKA
Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej